

به نو بررسی شد

ی قاچاق تا افزایش تولید

وجود دارد، چطور ورود این مبالغ کلان به حساب افراد چک نمی‌شود؟ برای بررسی وضعیت این حساب‌ها قوانین متعددی مانند قانون مبارزه با پولشویی، قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و غیره هم داریم.

با این وجود به هر حال با ممنوعیت واردات حتی اگر ممنوعیت واردات قانونی باشد، سهم لوازم خارجی در بازار کاهش یافته، آیا این موضوع منجر به حمایت از تولیدکننده نمی‌شود؟

شهیدی: برای تولیدکننده داخلی حدود ۳۰ درصد قیمت تمام‌شده پرداخت دولتی است؛ یعنی اگر به‌طور مثال یک تلویزیون باقیمت ۱۰ میلیون تومان در بازار به فروش می‌رسد، هفت میلیون آن برای تولیدکننده است و سه میلیون به نهاد دولت پرداخت می‌شود؛ چراکه انواع مختلف مالیات را داریم. حال اگر قرار باشد فردی واردات قانونی داشته باشد، مکلف به پرداخت این ۳۰ درصد خواهد بود و قیمت تمام‌شده کالا

رویکرد را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
شهیدی: قیمت‌گذاری دستوری در اقتصاد سالم امری بیپهوده است. اگر عرضه کالایی در حد نیاز بازار و شرایط هم رقابتی باشد، چه لزومی دارد برای آن قیمت تکلیفی تعیین شود؟ جدا از این بحث این روزها مشکل ما، ضابطه قیمت‌گذاری دستوری است که این مشکل مربوط به این دولت هم نبوده و قدیمی است. طبق ضوابط قیمت تمام‌شده شما برای هر کالا هر قدر که باشد مجاز هستبد برای آن ۱۷ درصد سود در نظر گرفته و کالا را به فروش برسانید. با این شیوه هر چه قیمت تمام‌شده بیشتر باشد طبیعتاً سود هم بیشتر خواهد بود و در این نظام کاهش هزینه تولید معنایی غیر از ضرر به تولیدکننده نخواهد داشت. این شیوه از سال‌ها قبل وجود داشته و مشکلات متعدد ایجاد می‌کند. این کاملاً برخلاف اصول علم اقتصاد است و به شما می‌گوید هر چه هزینه شما بیشتر شود سود بیشتری هم کسب خواهید کرد. چنین شیوه‌ای اگر چه ممکن است عجیب به نظر برسد، اما آیین‌نامه صریح سازمان حمایت است

شاید تعجب کنید اگر بدانید گاه تعدادی از برندهای مطرح و شناخته شده، بر خی لوازم خانگی را از خارج به شیوه قاچاق وارد می‌کنند و با تغییر لوگوی آن‌ها اسم برند خود را روی کالای خارجی ثبت کرده و آن را با سودی بالا در بازار به فروش می‌رسانند

و بالا رفته و شرایط رقابتی می‌شود، اما در واردات قاچاق عدم پرداخت این مالیات‌ها موجب می‌شود قیمت آن‌ها به مراتب کاهش یافته و مادر رقابتی نابرابر قرار بگیریم. بر همین اساس بیش از اینکه با واردات قانونی مشکل داشته باشیم، با قاچاق کالا مشکل داریم. نکته دیگر مسئله مالیات است. اکنون ما مکلف هستیم فروشگاه‌ی که کالای خود را به آن می‌فروشیم اعلام و اطلاعات را درج کنیم. بر همین اساس خریدار نیازبزت آن کالا مکلف به پرداخت مالیات است، اما اگر جنس قاچاق خریداری کند مالیاتی هم پرداخت نخواهد کرد.

موضوع دیگری که درباره صنعت لوازم خانگی مطرح می‌شود بحث قیمت‌گذاری دستوری است. تأثیر این

جدول قیمت انواع لوازم خانگی خارجی

یخچال فریزر	از ۴۰ تا ۷۰ میلیون تومان
یخچال فریزر دو قلو	از ۶۰ تا ۱۱۰ میلیون تومان
یخچال فریزر ساید بای ساید	از ۸۶ تا ۱۳۶ میلیون تومان
ماکروویو	از ۶.۵ تا ۷۰ میلیون تومان
تلویزیون از ۳۲ اینچ به بالا	از ۱۲ تا ۱۱۷ میلیون تومان
جاروبرقی	از ۴ تا ۱۹میلیون تومان
ماشین لباسشویی اتوماتیک	از ۱۲ تا ۵۰ میلیون تومان
ماشین ظرفشویی	از ۱۹ تا ۶۰ میلیون تومان

تأمین

دیدگاه

معضلی به نام سراهای لوازم خانگی

رکود بازار لوازم خانگی در حال حاضر به نسبت سال گذشته ابعاد گسترده‌ای پیدا کرده است. دلیل آن در درجه اول این است که مردم قدرت خرید ندارند. گران‌فروشی وجود ندارد، اما به دلیل گرانی کالاها و اینکه دخل و خرج مردم با هم نمی‌خواند، بانک به جای اینکه منابع خود را در تولید مصرف کند، پول خود را به بخش توزیع آورده و با خرید دین‌هایی که انجام می‌دهد، فروشگاه‌های سراهای لوازم خانگی را ایجاد کرده است.

امیدواریم اطلاع‌رسانی‌هایی که به مردم می‌شود، باعث شود مردم پول خود را دور نریزند. ما که نمی‌خواهیم جلوی رشد تولید و کارآفرینی را بگیریم یا از دنیا عقب بمانیم، اما به چه بهایی، هر چیزی یک قیمتی دارد. اینکه به نام مردم، برای اینکه مردم راحت باشند، سود ۴۰ درصدی بگیریم و بعد در افکار عمومی بگوییم بیا باید و ۶۶ ماهه اقساطی بخرید و بعد از مراجعه به مردم بگوییم این کالا را نداریم و باید آن چیزی که من می‌گویم را بخری، واقعا خلاف و دروغویی است؛ ما از این دروغ گفتن ناراحت هستیم. فعالیت این مکان‌ها به اشتغال برخی صنوف آسیب زده، اصلاً چطور ممکن است باهفته‌ای ۵۰۰ هزار تومان کل جهیزیه را اقساطی فروخت؟ در مقابل امروز اگر بخواهید یک وام ۱۰۰ میلیون تومانی از بانک دریافت کنید، چقدر شما را اذیت می‌کند. حال شما به این سراها مراجعه کنید، تنها با یک سفته می‌توانید تا ۵۰۰ میلیون تومان جنس بگیرید، چرا چسون از خودش که نمی‌خواهد بدهد. صنوفی چون صوت و تصویر، فرش فروشی، مبلمان، چینی و بلور، لوستر، چوب و تخته و فرش، از این مسئله آسیب دیده‌اند.

کجای دنیا به شما فرش قسطنی می‌دهد و می‌گوید پول آن را ۱۴۰۵ بیآور، این نوعی عوام‌فریبی است و مردم باید نسبت به این موضوع آگاه شوند. در حال حاضر همکاران ما توان رقابت با این فروشگاه‌ها را ندارند. اکنون بیش از سه سال از شیوع کرونا می‌گذرد و در این مدت دولت به جای اینکه به کسبه و اتحادیه‌های صنفی که به نوعی بازوی دولت محسوب می‌شوند کمک کند اقدام به راه‌اندازی اتحادیه‌هایی مانند کسب و کارهای اینترنتی یا فروشگاه‌های زنجیره‌ای کرده است. البته ما در کل با ایجاد اتحادیه‌های این‌چنینی یا حتی فروشگاه‌های بزرگ مشکلی نداریم، اما زمانی که نهادهی مثل بانک به حمایت جدی از یک بخش می‌پردازد توان رقابت برای ما باقی نمی‌ماند. اگر نگاهی به دنیا و کشورهای پیشرفته داشته باشیم آیا وضعیت به همین منوال است و بانک‌ها به جای حمایت از تولید به حمایت از خرده‌فروشی و فروش اقساطی می‌پردازند؟ سؤال اینجاست که چرا بانک‌ها به جای ورود به سیستم توزیع، حمایتی از صاحبان این مشاغل ندارند؟ اصلاً چرا قبل از سال ۱۳۹۶ شاهد ورود به چنین فضایی نبودیم؟ در آن زمان همچنان تولید روندی سودآور بود و به همین دلیل بانک‌ها به عرصه‌های تولیدی می‌پرداختند اما اکنون به نوعی به واسطه‌گری در فروش اقدام می‌کنند. تولیدکنندگان مجبورند برای تأمین مواد اولیه از چند ماه قبل پول پرداخت کنند تا ارز به آن‌ها اختصاص یابد و در چنین شرایطی جای حمایت از تولید، بانک‌ها به حمایت از این دسته فروشگاه‌ها پرداخته‌اند. اگر فردی می‌گوید این فروشگاه‌ها به بانک وابسته نیستند، سؤال من این است که کدام نهاد غیر از بانک می‌تواند چنین سرمایه‌ای را در اختیار مدیران این فروشگاه‌ها قرار دهد؟ اگر حساب‌ها بررسی شود مشخص می‌شود که با حمایت بانک است که این فروشگاه‌ها می‌توانند با هفته‌ای ۵۰۰ هزار تومان یا مبلغ یک میلیون، تبلیغ فروش اقساطی کل جهیزیه را داشته باشند.

شاید تعجب کنید اگر بدانید گاه تعدادی از برندهای مطرح و شناخته شده، بر خی لوازم خانگی را از خارج به شیوه قاچاق وارد می‌کنند و با تغییر لوگوی آن‌ها اسم برند خود را روی کالای خارجی ثبت کرده و آن را با سودی بالا در بازار به فروش می‌رسانند.

در سال‌های گذشته شاهد بودیم که به دلایل متعدد تولیدکنندگان داخلی قدرت رقابت با کالاهای خارجی را نداشتند. حتی فروشندگان لوازم خانگی بسیاری مواقع کالای آن‌ها را با اما و اگر بسیار برای فروش می‌گذاشتند، اما بعد از ممنوعیت واردات، شرایط به نوعی تغییر کرد و این‌بار این تولیدکنندگان بودند که برای فروشنده‌ها شرط می‌گذاشتند. بخصوص در ایام کرونا، تولیدکنندگان اجناس را به‌صورت سبدی به فروشگاه‌ها می‌دادند. این موضوع به دلیل رکودی که وجود داشت، برای فروشگاه‌ها شرایط سختی ایجاد کرد و آن‌ها از عهده خرید سبدی بر نیامدند. به همین دلیل تولیدکنندگان برندشاپ‌ها را راه انداختند. پس از مدتی به این نتیجه رسیدند که برندشاپ هم مناسب نیست و به همین دلیل فروشگاه‌های زنجیره‌ای فروش لوازم خانگی را تأسیس کردند و دیگر خیلی به فروشگاه‌های سطح شهر نپرداختند. در همین شیوه نیز مشکلاتی وجود دارد؛ به عنوان مثال کافی است در این فروشگاه‌ها کالایی به هر دلیل مثلاً هزار تومان بالاتر از قیمت مصوب به فروش برسد تا آن فروشگاه با چالش‌هایی از تهدید به بسته شدن تا جریمه و غیره روبه‌رو شود. این رویکرد در حالی است که به‌طور هم‌زمان جنس قاچاق به راحتی فروخته می‌شود و حاشیه سود آن نیز در دست خود فروشنده است. بنابراین خیلی از فروشنده‌ها به فروش جنس قاچاق رو آوردند چون مالیات و عوارض ... ندارد.

آمارهای متناقض درباره قاچاق گاهی به ۲۰ تا ۳۰ هزار میلیارد دلار می‌رسد. از این رقم چه سهمی مربوط به لوازم خانگی می‌شود و چطور می‌توان جلوی آن را گرفت؟

شهیدی: واقعیت این است که برای مبارزه با این پدیده در گام اول باید راه‌ها باشد. یعنی قبل از راهکار باید تصمیم بگیریم که می‌خواهیم با قاچاق مبارزه کنیم. اکنون با این حجم واردات قاچاق به نظر می‌رسد تصمیمی جدی برای مبارزه با آن وجود ندارد. مگر می‌شود این حجم یخچال سایدبای ساید موجود در بازار از راه کولبری وارد شده باشد؟ گمرک که مسئول حفظ و حراست مرزهای اقتصادی کشور است، برخی ورودی‌ها را در نظر گرفته و تأکید دارد ورودی این گیت‌ها باید قانونی باشد، اما هم‌زمان برخی ورودی‌ها بدون نظارت کافی بوده‌ و از طریق آن‌ها به راحتی اجناس قاچاق وارد کشور می‌شود. اصلاً ما نمی‌گوییم برای مبارزه با کالای قاچاق به مرزهای گمرکی بروید. در همین شهرها و استان‌های مختلف هم کافی است تراکنش‌های بانکی بررسی شوند. بسیاری از فروشندگان این کالاها به راحتی تمام در فضای مجازی به تبلیغ اجناس خود پرداخته و شماره حساب خود و آدرس فروشگاه را اعلام می‌کنند. از سوی دیگر بانک‌های مامدت‌هاست اعلام کرده‌اند حساب‌های تجاری را از حساب‌های شخصی تفکیک کرده‌اند. اکنون تنها در حوزه لوازم خانگی حدود دو میلیارد قاچاق